

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาความสัมพันธ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาแนวทางและผลการใช้แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียน สาระความรู้พื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษานอกกระบวนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,791 คน กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียน สาระความรู้พื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษานอกกระบวนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน นำมาคำนวณสัดส่วนตามประชากรที่ลงทะเบียนเรียน สาระความรู้พื้นฐาน ในแต่ละรายวิชาคือภาษาไทย ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ให้ครบตามจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และเอกสารแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ในสาระความรู้พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ แบบ Enter การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับ

มาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความพร้อมในการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน การบริการของสถานศึกษา สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความสัมพันธ์ (r_{xy}) = .165 เมื่อพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันจึงนำไปวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Enter) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าตัวแปรที่ส่งผล คือพฤติกรรมการสอนของครู (X_5) และความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน (X_7) โดยมีค่าน้ำหนักในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .399 และ .280 ตามลำดับ ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.773 + .399 (\text{พฤติกรรมการสอนของครู } X_5) + .280 (\text{ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน } X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = .371 (\text{พฤติกรรมการสอนของครู } X_5) + .187 (\text{ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน } X_7)$$

3. แนวทางและผลการใช้แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สารระความรู้พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 Taking Stock วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขั้นตอนที่ 2 Setting Goal กำหนดค่าเป้าหมายในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขั้นตอนที่ 3 Developing Strategies and Implementing พัฒนากลยุทธ์ แล้วนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ คือ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู กศน. กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาศูนย์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สารระความรู้พื้นฐาน กลยุทธ์ที่ 3 จัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษาในการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 Documenting Progress ประเมินผล ถอดบทเรียน รายงานโดยรวบรวมเอกสารหลักฐานแสดงถึงความก้าวหน้าของงานตามเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบผลค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สารระความรู้พื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.99 คะแนน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.56 คะแนน และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยรวมคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 64.38 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สูงขึ้น เท่ากับ 4.39 คะแนน โดยรายวิชาคณิตศาสตร์ มี

คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด เท่ากับ 11.79 คะแนน ส่วนรายวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด เท่ากับ 0.85 คะแนน ดังนั้นแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาธารณความรู้พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่สรุปไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา กำหนดไว้ว่าครูและนักศึกษาต้องวางแผนการเรียนรู้รายบุคคลร่วมกันให้ครบทั้งหลักสูตร โดยมีรูปแบบการเรียนรู้แบบพบกลุ่ม มีระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง โดยในการพบกลุ่มจะเป็นการสอนเนื้อหาที่ยาก มีการจัดกระบวนการกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทดสอบความรู้ พัฒนาการเรียนรู้รายบุคคล หลังจากการพบกลุ่มนักศึกษาจะเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ แหล่งเรียนรู้ ทำใบงาน แบบฝึกหัด โครงการตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา แนะนำ ติดตามช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคลในการเรียนรู้ระหว่างเวลาที่ไม่ได้มาพบกลุ่ม ทำให้พฤติกรรมการสอนของครูที่จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นรายบุคคล จึงทำให้นักศึกษาให้ความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของครู ทั้งการพบกลุ่มและเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ จึงมีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมการสอนเป็นระดับปัจจัยในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) เบญจกมล สังข์ศิริ (2555) พงศ์ไกร วรรณตรง (2555) สุภาพร คำรงค์ (2555) กิติ ครองบุญ (2555) สุรวีทย์ พลมณี (2557) เจษฎาภรณ์ อันแก้ว (2557) สุรวีทย์ พลมณี (2557) จตุพร วงศ์ไชย (2557) ชนิตา ยอดสาลี (2559) จูฑารีย์ สุโธ๊ะ (2559) ผาณิตตา วงศ์ขจร (2560)

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ให้ความรู้ ครูมีความเข้าใจเรื่องของหลักสูตร และวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี เป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน รู้ถึงแนวการสอน ขั้นตอน และการแก้ปัญหาในการสอนที่ดี มีการสอนที่มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับสภาพทั่วไปของนักศึกษารายบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งอายุ อาชีพ พื้นฐานความรู้ สภาพการอยู่อาศัย รวมทั้งครูมีความศรัทธาต่อการ

ประกอบอาชีพครู จึงทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ที่ดี ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม เจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จึงทำให้พฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976: 139) Klausmier (1985: 45) ที่กล่าวว่าคุณภาพของการสอนของครู คุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรม ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยการบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การให้การเสริมแรงของครู การชี้แนะ การได้รับคำแนะนำ ที่มีต่อผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ว่าผู้เรียน กระทำการเรียนรู้ได้ถูกต้องหรือไม่ ต้องแก้ไขข้อบกพร่อง หรือพัฒนาการเรียนรู้ในเรื่องใด ทำให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ที่ดี ดังนั้นพฤติกรรมการสอนของครู จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของเกล้า จักทอน (2553) กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) เบญจกมล สังข์ศิริ (2555) ฐิตารีย์ สุโอะ (2559) Yayan and Berberoglu (2004: 87-107) ที่พบว่าพฤติกรรมการสอน ของครู คุณลักษณะของครูผู้สอน วิธีการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ระดับ .05

ส่วนตัวแปรด้านความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากตามหลักสูตรระบุว่าครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ เพราะมีระยะเวลาในการมาพบกลุ่มกับครู เพียงสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง นอกนั้นนักศึกษาต้องเรียนรู้ด้วย ตนเองเป็นหลัก สื่อจึงมีความสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษา โดยครู และนักศึกษา สามารถพัฒนา สื่อการเรียนรู้อื่นเอง หรือเลือกใช้ นำสื่อต่าง ๆ และข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน ที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจ ง่าย เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และ ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ Bell and Akroyd (2005) ที่พบว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) และ ปัญญา กันเกตุ (2558) ที่พบว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน

3. แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ขั้นตอนของพัฒนา จัดทำ ส่งเสริม ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ครู และสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการ โดยใช้การบริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับวงจรการบริหารงาน คุณภาพเต็มมิ่ง PDCA และแนวคิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แนวคิด “Empowerment Approach และ Theory- Driven Approach สุพักตร์ พิบูลย์ (2560 : ออนไลน์) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด กลยุทธ์ 3 กลยุทธ์ ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาพฤติกรรมการสอน ของครู กศน. กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาศูนย์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สาระความรู้พื้นฐาน และกลยุทธ์ที่ 3 จัด กิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการดำเนินการ

โครงการกิจกรรมทั้ง 3 กลยุทธ์ พบว่า การพัฒนาความสามารถของครู กศน. ในด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับข้อเสนอจากการประเมินคุณภาพสถานศึกษาโดยต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (2556) ที่มีข้อเสนอว่าสถานศึกษาและครู ควรพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคะแนนสูงขึ้น โดยเฉพาะในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะต้องพัฒนาสิ่งต่อไปนี้ก่อน คือ พัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการสอน ให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหารต้องมีการนิเทศการสอน นำผลการนิเทศมาปรับปรุงสอนอย่างต่อเนื่องและมีการประเมินหลักสูตรนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอยู่เสมอ จากผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระความรู้พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สูงกว่าภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการบริหารงานวิชาการ ตามปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจะต้องกำหนดแบบแผนวิชาการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เป็นระบบเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2553: 8) โดยเฉพาะการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่มุ่งปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ซึ่งการบริหารงานวิชาการเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ (ลีวัชร ตาวงศ์. 2558: 653-654) และสอดคล้องกับ นิตย วิจารณ์ธนาภิรักษ์ (2556: 60-64) ประภาภรณ์ วงคแพทย์ (2558: 214-233) และสาวิตรี ศรีวะบุตร (2559 : 93-103) ที่มีแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งในด้านการกำหนดกลยุทธ์ ขั้นตอนในการพัฒนาครู สื่อการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู และความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการพัฒนาครู ให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน เน้นให้มี

การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลประกอบการเรียนการสอน และการพัฒนานักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานใน
ด้านวิชาการอย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียน

2. จากการวิจัยระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีข้อที่มีค่าเฉลี่ยในอันดับสุดท้ายซึ่งควรนำมาพัฒนา ปรับปรุงให้เพียงพอ
และดีขึ้น ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดบริการคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ อย่างเพียงพอ
กับจำนวนนักศึกษา สถานศึกษาควรมีการจัดสวัสดิการ ความช่วยเหลือ เช่น ทุนการศึกษา ทุนกู้ยืม
ให้แก่นักศึกษาที่มีความจำเป็นไว้อย่างเพียงพอ และการปรับปรุงห้องเรียนให้มีอากาศและอุณหภูมิ
ภายในห้องเรียนที่เหมาะสม

3. จากผลการวิจัยระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำมา
เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนี้ ควรพัฒนาปรับปรุงปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ความ
รับผิดชอบในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้กับผู้เรียน โดยเริ่มตั้งแต่การแนะแนวในการเรียน
จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตลอดหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีเจต
คติที่ดีต่อการเรียน มีความมุ่งมั่นในการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง โดยให้ผู้ประสบความสำเร็จใน
การศึกษา เล่าประสบการณ์เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ และทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีการ
ชี้แจงขั้นตอนในการเรียนตามหลักสูตร วัตถุประสงค์ หรือรายวิชาที่จะเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียม
ความพร้อมในการเรียน และปลูกฝังความรับผิดชอบในการเรียน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ผู้เรียนรายบุคคลสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในระดับอื่น ๆ และทุกสาระการเรียนรู้
2. ควรนำแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้กับระดับอื่น ๆ เพื่อศึกษา
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน